

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (DF), tiltrådt af et flertal (det øvrige udvalg)?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, og det er ikke tilfældet, er det vedtaget.

Jeg tillader mig lige at se, om ordførerne er her i forbindelse med L 98. Vi venter lige et øjeblik og ser, om vi har alle til stede – giv tid, giv tid.

Det er ganske forståeligt, at både nogle af ordførerne og ministeren ikke er her, så jeg skal blot sige, at mødet udsættes og genoptages om præcis 5 minutter, dvs. kl. 14.53.

Mødet er udsat. (Kl. 14:47).

Formanden:

Mødet er genoptaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:
**32) 2. behandling af lovforslag nr. L 98:
 Forslag til lov om ændring af retsplejeloven.
 (Dommeres fremtræden i retsmøder).**
 Af justitsministeren (Brian Mikkelsen).
 (Fremsættelse 19.12.2008. 1. behandling
 23.01.2009. Betænkning 07.05.2009):

Forhandling

Formanden:

Hr. Morten Østergaard har ordet. Værsgo.

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Vi har stillet en lang række spørgsmål til det her lovforslag, som jo har været længe undervejs, kan man sige. Det er længe siden, at vi havde førstebehandlingen, og nu står vi så her med andenbehandlingen.

Kl. 14:45

Det, som er tydeligt for enhver, hvis man går lidt tilbage i forhistorien, er jo, at det er meget naturligt, at det her lovforslag er blevet kaldt tørklædeloven. For når man ser på den politiske forhistorie, der er, handler den kort fortalt om, at der opstod en diskussion om, hvorvidt man mente, det var rimeligt, at Domstolsstyrelsen havde sagt: Vi kan regulere vores forhold selv, og som udgangspunkt er der ikke noget i vejen for, at man har et tørklæde på, hvis man har en rolle at spille i en retssal.

Se, det var jo det, som skabte opstandelsen. Folk kan måske huske Dansk Folkepartis annoncer med den burklædte dommer. Andre kan huske, at justitsministeren optrådte stærkt forarget i tv på et noget senere tidspunkt og sagde, at vi ikke kunne have, at folk sagde »Thi kendes for ret« og derefter »Allah er stor« eller smed sig på gulvet på et bedetæppe. Altså, det er sådan set skåret over samme læst hele tiden. Har Danmark op imod det plads til at respektere, at der i Danmark fortsat er religionsfrihed, og kan man også, selv om man tilhører et større religiøst mindretal, besidde hvervet som dommer, altså også selv om det kan ses på folk, at de er en del af netop det mindretal?

Interessen samles så om, at forslaget jo er neutralt formuleret. Svarene på de spørgsmål, vi har stillet i udvalget, viser jo helt klart, at hvis forslaget var en egentlig tørklædelov, som det så hedder i folkemunde, ville det være i strid med grundloven, i strid med den europæiske menneskerettighedskonvention og i strid med EU's ligebehandlingsdirektiv. Men også hvis forslaget var og er en tørklædelov, som er neutralt formuleret, er det efter Justitsministeriets opfattelse i strid med menneskerettighederne, med EU's ligebehandlingsdirektiv og med grundloven.

Det, der så står tilbage, er, om man mener, at det her er en tørklædelov eller det ikke er en tørklædelov. Jeg synes godt nok, at man skal være ualmindelig politisk tonedøv for ikke at se, hvad for en type lovforslag det her er. Det har meget berettiget fået navnet tørklædeloven, fordi det ene og alene var det, der var argumentet. Vi husker også, at integrations- og kirkeministeren var meget skeptisk, men blev sat på plads af den daværende statsminister og fik at vide, at man ville forbyde tørklæder ved domstolene.

Derfor er det centrale spørgsmål, som jeg ikke mener er fuldgyltig belyst; og hvorfor jeg ønsker at få sagen tilbage i Retsudvalget mellem anden og tredje behandling: Er det her, som en ekspert sagde på vores høring om forslaget, in-

Kl. 14:52

Kl. 14:53